

РЕШЕНИЕ

№ 3778

гр. София, 10.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 15.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **10602** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от АПК, във вр. с чл. 186, ал.4 от Закона за данък добавена стойност.

Постъпила е жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от В. Г. Г., с адрес на управление: [населено място], [улица], ет.4, офис 425 срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-420-0347890/21.08.2019г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ – [населено място], към Дирекция „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал.1, т.1, б. „д“ от ЗДДС – "запечатване на търговски обект" – хотел – ресторант „АТМ“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от жалбоподателя и забрана за достъп до него за срок от 5 (пет) дни.

В жалбата се сочи, че заповедта е незаконосъобразна, т.к. не са изложени мотиви, обосноваващи наложената ПАМ. Ненамирането на паспорта на фискалното устройство в проверявания обект в момента на проверката, не следва да се квалифицира като резултатно деяние, което да води до вредни за фиска последници. Твърди се, че проверяващите са игнорирали изобщо факта, че е в хода на проверката им е предоставено копие от въпросното свидетелство за регистрация на ФУ. Молбата към съда е за отмяна на заповедта и присъждане на разноските по делото.

В съдебно заседание жалбоподателя, редовно призован, чрез адв. Б. поддържа жалбата на сочените в нея основания. Моли съда за отмяна на атакуваната заповед. Претендира разноски.

Ответната страна, редовно призована се представлява в съдебно заседание от юрисконсулт Ц., който моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не взема становище.

Съдът след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, заедно и поотделно, и по вътрешно убеждение, съобразно чл. 168 АПК, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е започнало по инициатива на административния орган, във връзка с извършена проверка на 17.09.2019 г. на търговски обект, по смисъла на §1, т.41 от ДР на ЗДДС - хотел – ресторант „АТМ“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от жалбоподателя, е установено, че в обекта няма (не се съхранява) свидетелство за регистрация на фискално устройство. Според административния орган констатираното изпълнява състава чл.42, ал.1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ. За установеното издаден акт за нарушение № F506504I 29.08.2019г. При проверката не са установени други нарушения.

Въз основа на извършената проверка, обективирана с ПИП сер.АА 0347890/17.08.2019г., началник отдел „Оперативни дейности“ [населено място], към Дирекция „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП е издал атакуваната Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-420-0347890/21.08.2019г., с която е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал.1, т.1, б. „д“ от ЗДДС – "запечатване на търговски обект" – хотел – ресторант „АТМ“, находящ се в [населено място], [улица] и забрана за достъп до него за срок от пет дни.

При така установената фактическа обстановка съдът намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК, от надлежно лице, разгледана по същество се явява основателна по следните съображения.

Оспорената заповед е законосъобразна, като постановена от компетентен административен орган, в установената форма и при правилно приложение на материалния и процесуален закон.

Изложените в заповедта мотиви, отговарят на изискването на чл. 186, ал.3 ЗДДС за мотивиране на акта и са достатъчни, за да може да се извърши проверката за законосъобразност на оспорената заповед на всички основания по чл. 146 АПК, включително за съответствието на заповедта с целта на закона.

Атакуваната заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган – началник отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, съгласно заповед № ЗЦУ-ОПР-16/17.05.2018 г. на Изпълнителния директор на НАП и Заповед № 2106/30.03.2018г. за преназначаване, в рамките на предоставените му правомощия, при условията на обвързана компетентност.

Видно от мотивите на заповедта, определят срок за запечатване на обекта от 5 дни е мотивиран с обстоятелството, че неизпълнението на конкретното задължение – за съхранение на свидетелството за регистрация на ФУ в обекта, води до негативни последици за фиска, тъй като не се води отчетност на реализираните от лицето приходи и по този начин се стига до отклонение от данъчно облагане. Според настоящата инстанция, в случая липсва установена логическа връзка между това нарушение и твърдяните негативни последици за фиска, изразяващи се в липса на отчетност на реализираните от лицето приходи, в резултат на което се стига до

отклонение от данъчно облагане. Така изложените в оспорената заповед мотиви не кореспондират с вида на констатираното нарушение, за което е приложена принудителната административна мярка. В конкретния случай мярката е наложена на [фирма] на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "д" ЗДДС за неизпълнение на задължението му по чл. 42, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. – да съхранява свидетелство за регистрация на ФУ в търговски обект - хотел – ресторант „АТМ“, находящ се в [населено място], [улица], на 17.08.2019г. г. в 15.25 часа и за това, че при поискване, същото не е представено на органите по приходите до приключване на проверката в обекта. В този смисъл е и практиката на ВАС по адм. дело № 3098/2019г., I отделение, както и решение № 4167 от 13.04.2020г., постановено по адм. дело № 10089/2019г. на ВАС, 8-мо отделение.

Касае се за неизпълнение на формално изискване за съхранение на документи, което не е свързано с отчитане на приходите от продажби. Изложените от органа по приходите мотиви за определяне на срока на запечатване на обекта са изцяло неотнормирани към прилагането на мярката по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "д" ЗДДС. Освен това тези мотиви са в противоречие с констатациите в протокола за извършена проверка от 17.08.2019 г., според които продажбите в обекта се отчитат, тъй като при извършената контролна покупка на обща стойност 4, 50 лв. е издаден фискален бон, а установената касова наличност съответства на отчетената от фискалното устройство. Липсата на конкретни фактически основания за определяне срока за запечатване на обекта, представлява нарушение на изискванията за форма на административния акт по чл. 186, ал. 3 ЗДДС във връзка с чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК и самостоятелно основание за неговата незаконосъобразност.

По изложените съображения и при установени отменителни основания по чл.146, т.3, т.4 и т.5 АПК оспорената заповед следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

Предвид изхода на делото и направеното в с.з. от процесуалния представител на жалбоподателя искане за присъждане на разноски, на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в размер на 50 лв. за държавна такса. Липсват доказателства за направени разноски за адвокатско възнаграждение, поради което такива не се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд - София град, III-то отделение, 7-ми състав:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от В. Г. Г., с адрес на управление: [населено място], [улица], ет.4, офис 425, ЗАПОВЕД за налагане на принудителна административна мярка № ФК-420-0347890/21.08.2019г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ – [населено място], към Дирекция „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал.1,т.1, б.“д“ от ЗДДС – "запечатване на търговски обект" – хотел – ресторант „АТМ“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от жалбоподателя и забрана за достъп до него за срок от 5 (пет) дни.

ОСЪЖДА Национална дирекция по приходите да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от В. Г. Г., с адрес на управление: [населено място], [улица], ет.4, офис 425 сумата в размер на 50 лв. разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба в 14 дневен срок от

съобщението до страните за постановяването му пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: